

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114217492
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1114217492.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Branislav Král a JUDr. Michaela Krajčová, v spore žalobcu: PRENTIS CONSULTANTS LTD, so sídlom 15 Stopher House, Webber Street, London, SE1 ORE, Veľká Británia, reg. číslo 8348181, právne zastúpený Advokátska kancelária Kovár a partneri, s. r. o., so sídlom Vajnorská 8/A, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika v mene ktorej koná Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, Bratislava, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Mestská časť Bratislava - Ružinov, Mierová 21, Bratislava, o náhradu škody vo výške 29.500.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 16C 111/2014-746 zo dňa 02.08.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 16C 111/2014-746 zo dňa 02.08.2018 potvrdzuje.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Intervenientovi na strane žalovaného priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I v spore o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov rozhodol tak, že žalobu zamietol. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Intervenientovi na strane žalovaného voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Žalobca sa svojou žalobou domáhal voči žalovanému zaplata sumy vo výške 29.500.000,- Eur titulom náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami Mestskej časti Bratislava - Ružinov ako príslušného stavebného úradu. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je nositeľom nároku na náhradu škody (pohľadávky titulom nároku na náhradu škody) na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2013 uzatvorenej medzi pôvodným nositeľom pohľadávky spoločnosť DUNAJ PETROL TRADE a. s., so sídlom Záhradnícka 16, Komárno, IČO: 36 527 319 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií SR dňa 20.12.2001 na podklade investičného zámeru spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE a. s. k výstavbe prekladiska potravinárskych produktov a prekladiska olejov a kvapalného plynu v prístave Bratislava vydalo dňa XX.XX.XXXX predbežný súhlas s umiestnením stavieb vo väzbe na uzatvorenie nájomných zmlúv so Štátnou plavebnou správou Bratislava na pozemkoch patriacich štátu.

Spoločnosť DUNAJ PETROL TRADE a. s. ako nájomca uzatvorila dňa 27.12.2001 so SR - Štátna plavebná správa ako prenajímateľom Nájomnú zmluvu č. 38/2001 a Nájomnú zmluvu č. 39/2001, predmetom ktorých bol odplatný nájom pozemkov vo vlastníctve Slovenskej republiky nachádzajúcich sa v k. ú. Nivy, zapísaných na liste vlastníctva č. 882 a to na dobu určitú od 01.01.2002 do 31.10.2011. Spoločnosť DUNAJ PETROL TRADE a. s. ako nájomca bola oprávnená prenajať pozemok v zmysle Nájomnej zmluvy č. 38/2001 užívať len na výstavbu prekladiska potravinárskych produktov a jeho následné prevádzkovanie aj ako verejného prekladiska a v zmysle Nájomnej zmluvy č. 39/2001 bola oprávnená prenajať pozemky užívať len na výstavbu prekladiska tekutých tovarov a jeho následné prevádzkovanie aj ako verejného prekladiska. Súhlas Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 20.12.2001 bol neoddeliteľnou súčasťou oboch Nájomných zmlúv. K Nájomnej zmluve č. 38/2001 i k Nájomnej zmluve č. 39/2001 boli uzatvorené Dodatky. Nájomná zmluva č. 38/2001 a Nájomná zmluva č. 39/2001 boli dňa 28.04.2006 nahradené novou Nájomnou zmluvou č. 8/2006 uzatvorenou na dobu určitú od 01.05.2006 do 30.04.2056, pričom táto bola uzatvorená na rovnaký účel a týkala sa rovnakých pozemkov ako Nájomné zmluvy č. 38/2001 a č. 39/2001. Spoločnosť DUNAJ PETROL TRADE a. s. dňa 20.01.2006 podala na Miestnom úrade Mestskej časti Bratislava - Ružinov ako miestne príslušnom stavebnom úrade návrh na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby „Prekladisko tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava“ na pozemkoch v k. ú. Nivy v Bratislave - parcela č. 3851/1, 3851/100, 3851/201, 3867/3, 4080/2 a elektrická prípojka na parcele č. 3851/83, 9193/406, 9193/415, 9193/417. S návrhom bol predložený písomný súhlas Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR s umiestnením predmetnej stavby zo dňa 20.12.2001 zn. 1585/1586-202/2001, písomné stanovisko vtedajšieho ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií SR p. W. W. zo dňa 17.05.2005 zn. 705/M-2005, obsahom ktorého bolo, že nemá pripomienky k dokumentácii k územnému rozhodnutiu a schvaľuje ju na ďalšie konanie. Mestská časť Bratislava - Ružinov vydala dňa 05.05.2006 Rozhodnutie o umiestnení stavby č. 215 (č. j. SÚ/2006/6365-4Mat), nakoľko v územnom konaní bola predložená všetka potrebná dokumentácia, súhlasné stanoviská dotknutých orgánov, a umiestnenie stavby nebolo v rozpore s platnou koncepciou rozvoja vodnej dopravy SR. Voči rozhodnutiu o umiestnení stavby č. 215 podala dňa 05.06.2006 odvolanie spoločnosť Slovenská plavba a prístavy a. s.. Ostatní účastníci stavebného konania ako i dotknuté orgány, vrátane Ministerstva dopravy pôšt a telekomunikácií SR s odvolacími dôvodmi nesúhlasili, a navrhovali odvolanie zamietnuť a napadnuté rozhodnutie o umiestnení stavby č. 215 potvrdiť. Krajský stavebný úrad v Bratislave ako príslušný odvolací orgán rozhodnutím č. j. A/2006/1524-HRC zo dňa 11.08.2006 rozhodol o zrušení rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Ružinov o umiestnení stavby č. 215, č. j. SÚ/2006/6365-4Matz 05.05.2006 o umiestnení stavby a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvodom rozhodnutia boli otázky procesného postupu stavebného úradu v prvostupňovom konaní a nie námietky v odvolaní spoločnosti Slovenská plavba a prístavy a. s., a ani nedostatky podania návrhu spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE a. s. na vydanie územného rozhodnutia. Stavebný úrad dňa 18.09.2006 pokračoval v prvostupňovom konaní vydaním Oznámenia o začatí územného konania zn. SU/2006/6365-15/Mat. V tom čase bola spisová dokumentácia stavebného úradu kompletná, obsahovala všetky dokumenty potrebné k vydaniu rozhodnutia o umiestnení stavby stavebným úradom. Skutkové a právne okolnosti prípadu sa žiadnym spôsobom nezmenili. Stavebný úrad však i napriek tomu opätovne vyzval v oznámení o začatí územného konania účastníkov konania a dotknuté orgány na uplatnenie námietok alebo pripomienok ku konaniu. Dňa 03.10.2006 bol stavebnému úradu doručený list vtedajšieho ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií SR p. C. M. zo dňa 02.10.2006, v ktorom uviedol, že nie je možné toho času zaujať jednoznačné stanovisko k umiestneniu stavby „Prekladisko tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava“ na dotknutých pozemkoch, pričom v závere listu vyjadril svoj výslovný nesúhlas s vydaním rozhodnutia o umiestnení stavby „Prekladisko tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava“ na dotknutých pozemkoch. Podľa žalobcu predmetný list nebol úkonom dotknutého orgánu štátnej správy, ale osobným listom vtedajšieho ministra p. C. M., mimo rámca jeho právomoci. V rozpore s osobným listom p. C. M. bol dňa 06.10.2006 stavebnému úradu doručený list ministerstva podpísaný oprávnenou osobou v súlade so štatútom ministerstva zn. 1709-2140.1/2006 zo dňa 03.10.2006, v ktorom sa uvádza, že Ministerstvo dopravy pôšt a telekomunikácií SR podporuje realizáciu stavby „Prekladisko tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava“, ktorá je v súlade so zámermi ministerstva v oblasti vodnej dopravy a potvrdzuje, že vybudovanie stavby bolo schválené listom ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií zo dňa 17.05.2005, na ktorý odkazuje a v kópii ho prikladá. Stavebný úrad napriek tomu, že v súlade so stavebným zákonom nič nebránilo vydaniu územného rozhodnutia o umiestnení predmetnej stavby od roku 2006, vo veci niekoľko rokov bez právneho dôvodu nekonal a územné rozhodnutie nevydal. Stavebný úrad opätovne pochybil, keď dňa 05.11.2009 po vyše 3 rokoch požiadal znovu a bez právneho dôvodu ministerstvo o stanovisko k umiestneniu stavby „Prekladisko tekutých

substrátov - verejný prístav Bratislava“, napriek tomu, že v spise mal založených už niekoľko súhlasných stanovísk ministerstva. Dňa 21.12.2009 bolo stavebnému úradu doručené ďalšie stanovisko Ministra dopravy, pôšt a telekomunikácii SR p. C. M. zn. XXXXX/XXXX/SCLD-z.XXXXX/M zo dňa 17.12.2009, v závere ktorého minister opätovne nesúhlasí s vydaním rozhodnutia o umiestnení stavby „Prekladisko tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava“. Opätovne sa nejednalo o stanovisko ministerstva, ale len o osobné stanovisko ministra v rozpore s jeho kompetenciou. Mestská časť Bratislava - Ružinov ako príslušný stavebný úrad po ďalšom viac ako 1,5 roka nečinnosti vydal rozhodnutie č. j. SÚ/CS 1637/2010/HAN zo dňa 06.07.2011 o prerušení územného konania o umiestnení stavby „Prekladisko tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava“ a súčasne vyzval spoločnosť DUNAJ PETROL TRADE a. s., aby v lehote 30 dní doplnil návrh na vydanie územného rozhodnutia o súhlasné stanovisko ministerstva s tým, že inak konanie zastaví. Tento postup stavebného úradu bol nesprávny, nakoľko v spise boli založené všetky súhlasné stanoviská a minister a ani ministerstvo neboli dotknutými orgánmi oprávnenými sa k veci vyjadrovať. Dňa 05.10.2011 Mestská časť Bratislava Ružinov ako príslušný stavebný úrad rozhodnutím č. j. SÚ/CS 1637/2010/3HAN-81 z 05.10.2011 rozhodla o zastavení územného konania o umiestnení stavby „Prekladisko tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava“. Spoločnosť DUNAJ PETROL TRADE a. s. voči rozhodnutiam Mestskej časti Ružinov ako i stanovisku ministra z 17.12.2009 podala dňa 22.10.2012 na Okresnú prokuratúru Bratislava II a Generálnu prokuratúru SR podnet na podanie protestu prokurátora. Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II na základe podnetu podal Mestskej časti Bratislava Ružinov ako príslušnému stavebnému úradu podľa § 28 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre upozornenie prokurátora k doručovaniu napadnutých rozhodnutí účastníkom konania, pri ktorom mestská časť pochybila a zároveň sa stotožnil s tvrdeniami uvádzanými v podnete ohľadne nezákonností vydaných rozhodnutí o prerušení a zastavení územného konania. Z dôvodu, že predmetné rozhodnutia neboli v tom čase právoplatné kvôli pochybeniu mestskej časti pri ich doručovaní účastníkom konania, nemohol prokurátor podať voči nim protest, a musel počkať na ich riadne doručenie všetkým účastníkom konania. Mestská časť Bratislava Ružinov dňa 25.01.2013 doručila predmetné rozhodnutia účastníkom konania, nakoľko pri ich prvom doručovaní pochybila. Spoločnosť DUNAJ PETROL TRADE a. s. voči opätovne doručeným rozhodnutiam Mestskej časti Ružinov o prerušení a o zastavení územného konania podala sťažnosť a výzvu na odstránenie nezákonného postupu zo dňa 12.02.2013, ktorá bola posúdená podľa obsahu ako odvolanie a bola predložená odvolaciemu orgánu - Obvodný úrad Bratislava, Odbor výstavby a bytovej politiky, na rozhodnutie. Dňa 03.02.2014 bolo spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE a. s. doručené z Okresnej prokuratúry Bratislava II oznámenie o vybavení podnetu na podanie protestu prokurátora v zmysle, ktorého prokurátorka podala voči rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava - Ružinov o zastavení územného konania po nadobudnutí jeho právoplatnosti podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 153/2001 Z.z. protest prokurátora. Proti rozhodnutiu o prerušení konania prokurátorka protest nepodala s poukazom na procesný charakter rozhodnutia a s tým súvisiacu neúčelnosť podania protestu, výslovne však skonštatovala, že dôvody nezákonnosti možno nájsť v oboch napadnutých rozhodnutiach. Na základe podaného protestu prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava II Mestská časť Bratislava - Ružinov postupom podľa § 69 ods. 1 Správneho poriadku autoremedúrou vyhovel predmetnému protestu a rozhodnutím č. j. SÚ/CS 11453/2014/2/HŠť zo dňa 03.02.2014 zrušila svoje rozhodnutie zo dňa 05.10.2011 o zastavení územného konania. Zrušujúce rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.03.2014. Mestská časť Bratislava - Ružinov v zrušujúcom rozhodnutí skonštatovala, že doručovanie rozhodnutí nebolo v súlade so správnym poriadkom a to, že príslušným dotknutým orgánom vo veci v zmysle ustanovenia § 126 ods. 1 Stavebného zákona bola v čase, keď stavebný úrad vydal rozhodnutie o zastavení územného konania, podľa § 39 písmeno f) zákona č. 338/2000 Z.z. v znení od 01.07.2011 Štátna plavebná správa a nie Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácii SR. Žalobca za nesprávny úradný postup považoval úradný postup Mestskej časti Bratislava - Ružinov ako príslušného stavebného úradu pri výkone verejnej moci, ktorý predchádzal vydaniu nezákonných rozhodnutí, a to rozhodnutia o prerušení územného konania č. j. SÚ/CS 1637/2010/2/HAN zo dňa 06.07.2011 a rozhodnutia o zastavení územného konania č. j. SÚ/CS 1637/2010/3/HAN-81 zo dňa 05.10.2011. Nesprávny úradný postup spočíva aj v dlhodobej nečinnosti stavebného úradu v územnom konaní bez akéhokoľvek relevantného právneho dôvodu v období od 18.09.2006 do 05.10.2011. Od vrátenia veci odvolacím orgánom do vydania rozhodnutia uplynulo viac ako 5 rokov a to bezdôvodne, nakoľko mestská časť mala po vrátení veci v roku 2006 v spise všetky podklady potrebné na rozhodnutie vo veci. Stavebný úrad tiež opakovane a bezdôvodne v konaní žiadal o vydanie stanoviska Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácii SR, pričom ministerstvo nebolo účastníkom konania ani dotknutým orgánom, nebolo subjektom, ktorého stanovisko bolo pre vydanie rozhodnutia v konaní potrebné. Túto skutočnosť konštatovala Okresná prokuratúra Bratislava II vo svojom proteste prokurátora a aj Mestská

časť Ružinov vo svojom zrušujúcom rozhodnutí zo dňa 03.02.2014. Stavebný úrad tiež pochybil, keď pri rozhodovaní prihliadal na nesúhlasné stanoviská vtedajšieho ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií SR, teda subjektu, ktorý nebol takéto stanoviská v konaní vydávať. Nezákonným rozhodnutím v stavebnom konaní je rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Ružinov ako príslušného stavebného úradu o zastavení územného konania č. j. SÚ/CS 1637/2010/3/HAN-81 zo dňa 05.10.2011, keď toto rozhodnutie bolo zrušené na základe protestu prokurátorky v rámci autoremedúry § 69 ods. 1 Správneho poriadku samotnou Mestskou časťou Bratislava - Ružinov pre jeho nezákonnosť. Rozhodnutie bolo napadnuté riadnym opravným prostriedkom, sťažnosťou spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE a. s. a výzvou na odstránenie nezákonného postupu zo dňa 12.02.2013, ktorá bola podľa obsahu posúdená ako odvolanie. Nezákonným rozhodnutím je i rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Ružinov o prerušení územného konania č. j. SÚ/CS 1637/2010/2/HAN zo dňa 06.07.2011. Rozhodnutie nebolo doteraz zrušené pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom, avšak prokurátorka konštatovala vo svojom oznámení o vybavení podnetu, že dôvody nezákonnosti možno nájsť v oboch napadnutých rozhodnutiach, teda v rozhodnutí o zastavení územného konania, ako i v rozhodnutí o prerušení územného konania. Predmetné rozhodnutie o prerušení územného konania bolo napadnuté riadnym opravným prostriedkom - sťažnosťou spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE a. s. a výzvou na odstránenie nezákonného postupu zo dňa 12.02.2013, ktorá bola posúdená ako odvolanie. K vzniku a výške škody žalobca uviedol, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu a nezákonných rozhodnutí Mestskej časti Bratislava - Ružinov ako príslušnému stavebnému úradu mu ako právneho nástupcovi vznikla škoda vo výške 29.500.000,- Eur. Škoda bola spôsobená znemožnením užívania pozemkov prenajatých Nájomnými zmluvami č. 38/2001, č. 39/2001 a č. 8/2006 na dojednaný účel, t. j. na výstavbu prekladiska potravinárskych produktov resp. prekladiska tekutých tovarov a ich následné prevádzkovanie ako aj verejných prekladísk (Projekt). Právny predchodca žalobcu nemohol zrealizovať svoj investičný zámer, a všetky jeho investície vynaložené v tomto smere vyšli na zmar, a ani nemohol dosiahnuť ani očakávaný zisk. Celková spôsobená škoda pozostáva zo skutočnej škody, teda zbytočne vynaložených nákladov na vypracovanie prípravnej a projektovej dokumentácie k projektu, na právne služby, projektantov, platenie nájomného za prenajaté pozemky, nákladov na údržbu prenajatých pozemkov ako i ďalšie náklady súvisiace s prípravou projektu. Vyčíslená škoda zahŕňa aj ušlý zisk, teda očakávaný výnos, ktorý spoločnosť DUNAJ PETROL TRADE a. s. mohla s realizáciou predmetného projektu reálne dosiahnuť, čo jej však bolo znemožnené nevydaním príslušného územného povolenia Mestskou časťou Bratislava - Ružinov. Príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami príslušného stavebného úradu je preukázaná skutočnosťami uvádzanými v žalobe. Podľa žalobcu je zrejmé, že na základe nesprávneho úradného postupu a nezákonných rozhodnutí došlo k vzniku majetkovej škody právneho predchodcu žalobcu, čo by sa, ak by stavebný úrad postupoval v súlade so zákonom a vydal by príslušné územné povolenie, nestalo. Žalobca v súlade s § 15 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. podal na Ministerstve dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR dňa 30.05.2014 Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami mestskej časti Bratislava - Ružinov, v rámci ktorej si uplatnil nárok na náhradu škody vo forme majetkovej ujmy. Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR sa k žiadosti žalobcu nevyjadriilo.

3. Žalovaný žiadal žalobu žalobcu ako nedôvodnú a neopodstatnenú v celom rozsahu zamietnuť. K tvrdeniam žalobcu ohľadom nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia uviedol, že nie je pravda, že stavebný úrad pochybil, keď po vyše troch rokoch listom z 05.11.2009 opätovne požiadal bývalé Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií SR bez právneho dôvodu o stanovisko k realizácii predmetnej stavby. Tento postup vyplýval zo situácie resp. z naposledy zaslaného stanoviska ministerstva č. 2399/M-2006 zo dňa 02.10.2006, v ktorom ministerstvo ako vtedajší dotknutý orgán nesúhlasilo s vydaním územného rozhodnutia z dôvodu, že koncepcia rozvoja vodnej dopravy SR bola schválená uznesením vlády SR č. 469 zo dňa 21.06.2000, pričom vzhľadom na pochybnosti, ktoré nastali pri výklade uvedeného uznesenia vlády a z dôvodu pripravovaného prehodnotenia tejto koncepcie ministerstva, nebolo možné zaujať jednoznačné stanovisko k umiestneniu predmetnej stavby. K prehodnoteniu tejto koncepcie rozvoja vodnej dopravy SR došlo na základe nového uznesenia vlády až v roku 2009, uznesenie vlády č. 274 z 08.04.2009, v ktorom vláda SR schválila zámery rozvoja verejných prístavov Bratislava, Komárno a Štúrovo pre ich efektívne využívanie, uložila ministrovi dopravy, pôšt a telekomunikácií zabezpečiť riešenie prekladiska minerálnych olejov preložením z vodného toku Dunaja do uzavretého bazéna v prístave Bratislava so zabezpečením funkcie verejného prekladiska. Ďalším dôvodom nesúhlasného stanoviska vtedajšieho Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR bolo aj spochybnenie právneho titulu právneho predchodcu žalobcu k pozemkom nachádzajúcich

sa v areáli prístavu Bratislava. Konanie stavebného úradu bolo v období od roku 2006 do roku 2009 podmienené uvedenými skutočnosťami. Za nesprávny úradný postup je možné podľa okolností prípadu považovať činnosť spojenú s výkonom právomocí určitého štátneho orgánu, ak pri tom výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie či cieľov tejto činnosti. V oblasti štátnej správy nemôže byť každý nesprávny úradný postup základom nároku na náhradu škody, najmä nie aktivita štátnej správy, ktorá vychádza z právnych noriem pripúšťajúcich administratívnu úvahu. Štát zodpovedá len za rozpornosť s platným právom a nie za zákonom dovolenú alternatívu riešenia. Požiadavka o doloženie súhlasného stanoviska ministerstva, teda požiadavka na doplnenie podkladov pre vydanie rozhodnutia nemôže byť považovaná za nesprávny úradný postup, nakoľko správny orgán je povinný vyžadovať podklady, ktoré príslušný zákon určuje, aby mohlo byť vydané rozhodnutie vo veci. Žalovaný tiež poukázal na to, že s prihliadnutím na povoloovací proces podľa stavebného zákona v spojení s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku v štádiu uzatvorenia nájomných zmlúv nemohol žalobca predpokladať, v akých lehotách a s akým výsledkom by bolo konanie ukončené, a či by vôbec došlo k vydaniu rozhodnutia o umiestnení predmetnej stavby, stavebného povolenia a následne kolaudačného rozhodnutia. Zákon nestanovuje stavebnému úradu automaticky, bez skúmania splnenia zákonných podmienok na žiadosť vydať rozhodnutie o umiestnení stavby. Ani vydanie právoplatného územného rozhodnutia na predmetnú stavbu by nezakladalo žalobcovi právo začať stavbu realizovať. Realizovať stavbu možno až na základe právoplatného stavebného povolenia. V danej veci stavebným úradom nikdy nebolo vydané územné rozhodnutie, ani stavebné povolenie, ktoré by žalobcu oprávňovalo realizovať stavbu, a tiež nebolo vydané kolaudačné rozhodnutie, ktoré by oprávňovalo stavbu i užívať. Konanie vo veci umiestnenia predmetnej stavby nie je právoplatne ukončené a teda ani nie je možné konanie stavebného úradu označiť ako nesprávny úradný postup. Žalovaný ďalej uviedol, že súd nemôže prejudikovať rozhodnutie stavebného úradu v otázke vydania územného rozhodnutia, a teda nie je možné v tomto štádiu územného konania, teda v čase, keď neexistuje právoplatné rozhodnutie o umiestnení stavby, konštatovať vznik škody u žalobcu vo forme ušlého zisku. I keby stavebný úrad v predmetnom konaní vydal územné rozhodnutie, neznamenať to ešte, že stavba bude aj zrealizovaná, skolaudovaná a uvedená do prevádzky. Škoda vo forme ušlého zisku by mohla vzniknúť len za predpokladu uvedenia predmetnej stavby do prevádzky. K žalobcom uvádzaným nezákonným rozhodnutiam žalovaný uviedol, že žalobca si môže v súlade s § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. uplatňovať náhradu škody len v prípade, ak právoplatné rozhodnutie bolo zrušené pre nezákonnosť na základe riadneho opravného prostriedku oprávneného. Rozhodnutie stavebného úradu o zastavení územného konania č. SÚ/CS 1637/2010/3HAN-81 zo dňa 05.10.2011 bolo stavebným úradom zrušené na základe protestu Okresnej prokurátorky Bratislava II č. Pd18/14/1102-2 zo dňa 27.01.2014, a nie na základe riadneho opravného prostriedku právneho predchodcu žalobcu. Právny predchodca žalobcu síce dňa 12.02.2013 podal Sťažnosť a výzvu na odstránenie nezákonného postupu - „Doručenie rozhodnutí“ zo dňa 25.01.2013, ktoré stavebný úrad podľa obsahu posúdil ako odvolanie a predložil ho Obvodnému úradu Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky na odvolacie konanie, ale Obvodný úrad v liste č. A/2013/1417/KIZ uviedol, že predmetné podanie stavebný úrad nesprávne vyhodnotil ako odvolanie, keď podanie nie je možné posúdiť ako odvolanie účastníka konania v zákonom stanovenej lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Rozhodnutie o prerušení konania bolo právnomu predchodcovi žalobcu doručené dňa 08.08.2011, a rozhodnutie o zastavení konania bolo doručené dňa 19.10.2011. Predmetné podanie právneho predchodcu žalobcu označené ako Sťažnosť a výzva na odstránenie nezákonného postupu zo dňa 25.01.2013 nebolo posudzované a ani sa o ňom nekonalo ako o riadnom opravnom prostriedku. Rozhodnutie o prerušení konania nebolo zrušené pre nezákonnosť a nadobudlo právoplatnosť dňa 31.01.2013. Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci možno podľa zákona č. 514/2003 Z.z. uplatniť za kumulatívneho splnenia základných podmienok, a to protiprávnosť rozhodnutia, zrušenie právoplatného rozhodnutia pre jeho nezákonnosť, vyčerpanie všetkých riadnych opravných prostriedkov a preukázanie, že spôsobená škoda je v príčinnej súvislosti s právoplatným rozhodnutím orgánu verejnej moci. V žalovanej veci ku kumulatívne splneniu základných podmienok na uplatnenie náhrady škody z titulu nezákonného rozhodnutia nedošlo.

4. Intervenient na strane žalovaného sa k žalobe žalobcu vyjadril a uviedol, že nárok žalobcu na náhradu škody neuznáva v celom rozsahu, a žalobu žiada ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že sa stotožňuje s obsahom a dôvodmi uvedenými Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR v odpovedi na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 10.11.2014. Vzniesol námietku aktívnej legitímácie žalobcu, nakoľko k údajnému postúpeniu pohľadávky došlo na

základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2013, pričom predmetná Zmluva o postúpení pohľadávky nebola mestskej časti predložená a netvorila ani prílohu k predmetnej žalobe. Zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená dňa 21.03.2013, teda v čase, keď pohľadávka reálne v tom čase ešte nemohla existovať. Mestská časť ako stavebný úrad na základe protestu prokurátora vydala dňa 03.02.2014 rozhodnutie, ktorým protestu prokurátora vyhovela a autoremediou zrušila svoje rozhodnutie o zastavení územného konania o umiestnení stavby zo dňa 05.10.2011 č. SÚ/CS 1637/2010/3-Han-81. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.03.2014. Intervenient na strane žalovaného tiež namietol výšku uplatnenej škody, ktorej náhrady sa žalobca domáha, keď žalobca škodu nijakým spôsobom nevyčíslil, neprekázal a nepredložil o výške škody relevantné doklady

5. Žalobca sa k vyjadreniu protistrany vyjadril písomne a predložil listinné dôkazy. K námietke nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu na uplatnenie nároku na náhradu škody uviedol, že v zmysle § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení a právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi je oznámenie jeho pôvodného veriteľa. Relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu resp. platnosť zmluvy o postúpení. Keďže postúpenie pohľadávky bolo riadne oznámené postupcom žalovanému dňa 22.03.2013, neexistujú žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto konaní. Požiadavka intervenienta na predloženie Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2013 nemá oporu v zákone. Tiež uviedol, že pohľadávka titulom náhrady škody už v čase postúpenia existovala, ale i v prípade, keby pohľadávka hypoteticky v čase postúpenia neexistovala, podľa súdnej praxe je možné postúpiť aj budúcu pohľadávku. K existencii nesprávneho úradného postupu žalobca uviedol, že za nesprávny úradný postup v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. považuje nesprávny úradný postup Mestskej časti Bratislava - Ružinov ako príslušného stavebného úradu pri výkone verejnej moci, ktorý predchádzal vydaniu nezákonného rozhodnutia o zastavení územného konania zo dňa 05.10.2011, č. j. SÚ/CS1637/2010/3/Han-8, ktorý bol popísaný v žalobe a možno ho zhrnúť, že ide o dlhodobú nečinnosť stavebného úradu bez akéhokoľvek relevantného právneho dôvodu v období od opätovného začatia územného konania dňa 18.09.2006 až do vydania rozhodnutia o zastavení územného konania zo dňa 05.10.2011, spočívajúceho v nevydaní územného rozhodnutia ani po viac ako 5 rokoch vedenia územného konania, a to i napriek tomu, že už v septembri resp. v októbri 2006 boli v spisovej dokumentácii doložené všetky zákonom požadované doklady a stanoviská. Nedodržanie zákonných lehôt na vydanie územného rozhodnutia a absencia zákonného postupu na predĺženie lehoty v zmysle § 49 správneho poriadku. Pretrvávajúca a bezdôvodná ignorancia predložených súhlasných stanovísk, najmä stanovísk Štátnej plavebnej správy ako príslušného dotknutého orgánu, ale tiež riadnych súhlasných stanovísk Ministerstva dopravy pôšt a telekomunikácií SR. Opakované a neopodstatnené žiadosti stavebného úradu na predloženie stanoviska Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR k umiestneniu stavby, a to napriek skutočnosti, že ministerstvo nebolo príslušným dotknutým orgánom, ktorého stanovisko by bolo pre vydanie územného rozhodnutia potrebné. Účelové a neopodstatnené prihládanie na nesúhlasné stanoviská vtedajšieho ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií SR p. M., t. j. nepríslušného subjektu. Tento postup stavebného úradu nemožno kvalifikovať inak ako nezákonný, neospravedliteľný a hrubo zasahujúci do legitímnych očakávaní spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE a. s. Nevydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby „Prekladisko tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava“ bolo spôsobené dlhodobým nesprávnym úradným postupom Mestskej časti Bratislava - Ružinov, ktorého výsledkom bolo vydanie nezákonného a následne zrušeného rozhodnutia o zastavení územného konania zo dňa 05.10.2011 č. k. SÚ/CS 1637/2010/3/HAN-81. Za nezákonné rozhodnutie v zmysle § 5 a § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. žalobca považuje rozhodnutie stavebného úradu o zastavení územného konania zo dňa 05.10.2011 zn. SÚ/CS 1637/2010/3/HAN-81, ktoré bolo zavŕšením nesprávneho úradného postupu. V prípade predmetného rozhodnutia sú splnené zákonné podmienky podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. pretože rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, bolo pre jeho nezákonnosť zrušené príslušným orgánom t. j. samotnou Mestskou časťou Bratislava - Ružinov v rámci autoremediy na základe protestu prokurátora a rozhodnutie bolo napadnuté riadnym opravným prostriedkom - sťažnosťou spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE a. s. a výzvou na odstránenie nezákonného postupu zo dňa 12.02.2015, ktorá bola Mestskou časťou Bratislava - Ružinov posúdená podľa obsahu ako odvolanie. Ohľadne rozhodnutia o prerušení územného konania zo dňa 06.07.2011 č. j. SÚ/CS 1637/2010/2/HAN mal žalobca za to, že jeho vydanie bolo v rozpore so zákonom, čo potvrdilo konštatovanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I v oznámení o

vybavení podnetu. K uplatnenej náhrade škody žalobca uviedol, že vyčíslená celková výška škody pozostávajúca zo skutočnej škody a ušlého zisku bola spôsobená právnemu predchodcovi žalobcu spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE a. s. nesprávnym úradným postupom stavebného úradu v spojení s jeho následným nezákonným rozhodnutím, ktoré vo svojej vzájomnej súvislosti reálne znemožnili právnemu predchodcovi žalobcu užívať prenajaté pozemky na účel dojednaný v nájomných zmluvách, t. j. na účely výstavby prekladiska potravinárskych produktov resp. prekladiska tekutých tovarov a ich následné prevádzkovanie aj ako verejných prekladísk. Skutočná škoda spočíva v zmarených investíciách právneho predchodcu žalobcu, t. j. v reálne a zbytočne vynaložených nákladoch spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE a. s. na prípravu nerealizovaného Projektu. Skutočná škoda predstavuje sumu 691.698,88 Eur, ktorá pozostáva zo sumy 73.076,41 Eur, predstavujúcej vynaložené náklady spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE a. s. na právne služby poskytované Advokátska kancelária VALAŠIK & PARTNERS s. r. o. v rokoch 2006 až 2008, a z náhrady nákladov spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE a. s. na vypracovanie prípravnej a projektovej dokumentácie k projektu, inžiniersku činnosť, mandátnu činnosť a iné činnosti v rokoch 2003 až 2009 súvisiace s prípravou projektu, a to náklady na služby dodávateľa J. R. - EKOM EKOM vo výške 213.771,83 Eur a na služby dodávateľa VAPIMK spol. s r. o. vo výške 404.850,64 Eur. Právnemu predchodcovi žalobcu tiež vznikla škoda v podobe zbytočne vynaložených nákladov na nájomné za prenajaté pozemky ako aj za ich údržbu v rozhodnom období. Právnemu predchodcovi žalobcu vznikla tiež škoda v podobe ušlého zisku, ktorý nemohol dosiahnuť v dôsledku reálnej nemožnosti realizácie zamýšľaného Projektu. K príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom stavebného úradu, jeho následným nezákonným rozhodnutím o zastavení konania a vznikom škody právnemu predchodcovi žalobcu žalobca uviedol, že táto je preukázaná. V dôsledku toho, že stavebný úrad v územnom konaní preukázateľne postupoval v rozpore so zákonom, a následne po viac ako piatich rokoch nesprávného úradného postupu vydal nezákonné rozhodnutie o zastavení konania, vznikla škoda. Právny predchodca žalobcu preukázateľne dlhodobo vynakladal nemalé finančné prostriedky na prípravu realizácie Projektu v dobrej viere, že tieto náklady a investície nevyjdú na zmar. Právny predchodca žalobcu mal prenajaté pozemky vo vlastníctve štátu so súhlasom štátu na štátom schválený účel, t. j. na účely výstavby a prevádzky prekladísk v prístave Bratislava. Právny predchodca žalobcu nemohol predpokladať, že štát prostredníctvom nesprávného úradného postupu a nezákonného rozhodnutia stavebného úradu spôsobí, že daný projekt nebude možné realizovať a prevádzkovať. Nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie stavebného úradu sú podstatnou príčinou, bez ktorej by škodlivý následok v podobe majetkovej škody právnemu predchodcovi žalobcu nenastal. Ak by stavebný úrad postupoval v súlade so zákonom a vydal by príslušné územné rozhodnutie o umiestnení stavby riadne a včas tak ako to právny predchodca žalobcu legitímne očakával, nedošlo by k vzniku uplatňovanej škody.

6. Súd prvej inštancie spor posúdil podľa § 1 ods. 1, § 3 ods. 1, ods. 2, § 4 ods. 1 písm. d), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 9 ods. 1, ods. 2, ods. 4 a § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov; § 442 ods. 1, § 524 ods. 1, ods. 2, § 526 ods. 1, ods. 2 a § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka; § 117 ods. 1, § 140, § 34 ods. 1, ods. 2, § 35 ods. 1, § 39 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku; § 57 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

7. Súd prvej inštancie po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žalobe žalobcu na náhradu škody nie je možné vyhovieť, nakoľko žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie zákonom požadovaných podmienok pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok, a to existencia nezákonného rozhodnutia orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom.

8. Intervenient na strane žalovaného namielol nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu s odôvodnením, že žalobca nepredložil Zmluvu o postúpení pohľadávok, a tiež vzhľadom k tomu, že v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu údajná pohľadávka neexistovala. Súd prvej inštancie sa s námietkou ohľadne nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu nestotožnil.

9. Prvou a základnou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je vydanie nezákonného rozhodnutia orgánu štátu, teda existencia rozhodnutia orgánu verejnej moci vydaného pri výkone verejnej moci, ktorým v konkrétnej veci štátny orgán aplikoval všeobecné pravidlo právnej normy na ním prejednávaný prípad, a rozhodoval tak o právach a povinnostiach individuálnych subjektov. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutnou podmienkou zodpovednosti štátu, aby právoplatné alebo bez ohľadu na právoplatnosť vykonateľné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom za podmienky, že poškodený podal proti takému nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok (§ 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). Dôkazné bremeno na preukázanie existencie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je na žalobcovi, teda na subjekte, ktorý tvrdí, že v dôsledku existujúceho nezákonného rozhodnutia mu bola spôsobená škoda. Vo vzťahu k namietanému rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. j. SÚ/CS 1637/2010/HAN zo dňa 06.07.2011, ktorým mestská časť ako príslušný stavebný úrad vyzvala spoločnosť DUNAJ PETROL TRADE, a. s. (navrhovateľ v územnom konaní), aby v lehote 30 dní od doručenia doplnila návrh na vydanie územného rozhodnutia o súhlasné stanovisko Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácii SR k umiestnení stavby a zároveň podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní bolo územné konanie o umiestnení stavby prerušené, súd prvej inštancie uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že rozhodnutie bolo príslušným orgánom zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť. Z toho dôvodu súd prvej inštancie predmetné rozhodnutie neposúdil ako rozhodnutie nezákonné. Žalobca sa domáhal náhrady škody aj v dôsledku nezákonného rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. j. SÚ/CS 1637/2010/3HAN-81 z 05.10.2011, ktorým mestská časť ako stavebný úrad rozhodla podľa § 35 ods. 2 Stavebného zákona o zastavení územného konania o umiestnení stavby „Prekladisko tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava“ z dôvodu, že navrhovateľ Dunaj Petrol Trade a. s. v stanovenej lehote nedoplnil podanie o predloženie súhlasného stanoviska MDPT SR ako neopomenuteľný podklad pre vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.11.2011. Žalobcom namietané rozhodnutie stavebného úradu č. j. SÚ/CS 1637/2010/3HAN-81 z 05.10.2011 bolo po nadobudnutí jeho právoplatnosti zrušené rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Ružinov ako príslušným stavebným úradom č. j. SÚ/CS 11453/2014/2/HŠť zo dňa 03.02.2014, a to podľa § 69 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a podľa § 27 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, keď stavebný úrad vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Bratislava II č. Pd18/14/1102-2 zo dňa 27.01.2014. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.03.2014. V zrušujúcom rozhodnutí stavebný úrad skonštatoval, že doručovanie rozhodnutí (rozhodnutie o prerušení územného konania a rozhodnutie o zastavení územného konania) nebolo v súlade so správnym poriadkom a príslušným dotknutým orgánom vo veci v zmysle ustanovenia § 126 ods. 1 Stavebného poriadku bola v čase, keď stavebný úrad vydal rozhodnutie o zastavení územného konania podľa § 39 písmeno f) zákona č. 338/2000 Z.z. v znení od 01.07.2011 Štátna plavebná správa a nie Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácii SR. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rozhodnutie č. j. SÚ/CS 1637/2010/3HAN-81 z 05.10.2011 v dôsledku, ktorého sa žalobca domáhal náhrady škody, možno kvalifikovať ako nezákonné, nakoľko bolo ako právoplatné pre nezákonnosť zrušené. Táto skutočnosť, teda posúdenie napadnutého rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Ružinov (stavebného úradu) ako nezákonného, však nič nemení na tom, že ani z tohto dôvodu nemožno priznať žalobcovi ním uplatnený nárok na náhradu škody a to s poukazom na citované ustanovenie § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. Právny predchodca žalobcu podmienku podania riadneho opravného prostriedku voči ním napádanému nezákonnému rozhodnutiu nesplnil. Z listinných dôkazov je zrejmé, že právny predchodca žalobcu odvolanie voči predmetnému rozhodnutiu stavebného úradu o zastavení územného konania č. j. SÚ/CS 1637/2010/3HAN-81 z 05.10.2011 v zákonom stanovenej lehote a v zmysle daného poučenia nepodal. Rozhodnutie o zastavení územného konania bolo právnomu predchodcovi DUNAJ PETROL TRADE, a. s. doručené dňa 19.10.2011. Lehota na podanie odvolania (15 dní) uplynula dňa 03.11.2011. Podanie právneho predchodcu žalobcu spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE, a. s. zo dňa 12.02.2013, označené ako Sťažnosť a výzva na odstránenie nezákonného postupu - „Doručenie rozhodnutí“ zo dňa 25.01.2013, nemožno považovať za odvolanie podané proti predmetnému rozhodnutiu riadne a včas. Obvodný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, oddelenie štátnej stavebnej správy, podaním číslo A/2013/1417/V/KIZ zo dňa 17.06.2013 tiež konštatoval, potom ako mu uvedené podanie ako odvolanie účastníka bolo predložené, že podanie nie je možné posúdiť ako odvolanie účastníka územného konania podané v zákonom stanovenej 15. dňovej lehote, nakoľko rozhodnutie stavebného

úradu o zastavení územného konania zo dňa 05.10.2011 č. j. SÚ/CS 1637/2010/3/HAN-81 bolo navrhovateľovi doručené dňa 19.10.2011. Odvolacia lehota márne uplynula, keď spoločnosť DUNAJ PETROL TRADE, a. s. napriek riadnemu poučeniu odvolanie v zákonom stanovenej lehote nepodala. Vo veci nie je možné ani uplatniť možnosť nesplnenia tejto podmienky z dôvodov hodných osobitného zreteľa, keď žalobca ani netvrdil, že v jeho prípade by dôvody hodné osobitného zreteľa existovali, a v konaní ani takýto dôvod nevyplýval. Právnomu predchodcovi žalobcu bolo predmetné rozhodnutie riadne doručené, rozhodnutie obsahovalo poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie, t. j. právny predchodca žalobcu bol o možnosti podať odvolanie riadne poučený. Žalobca sa domáhal uplatnenej náhrady škody i z dôvodu nesprávneho úradného postupu Mestskej časti Bratislava - Ružinov v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu ním označeného nezákonného rozhodnutia. Podľa žalobcu nesprávny úradný postup spočíval v dlhodobej nečinnosti stavebného úradu bez akéhokoľvek relevantného právneho dôvodu, a to napriek skutočnosti, že už v septembri/októbri 2006 boli v spisovej dokumentácii doložené všetky zákonom požadované doklady a stanoviská, v pretrvávajúcej a bezdôvodnej ignorácii predložených súhlasných stanovísk príslušného dotknutého úradu Štátna plavebná správa a tiež súhlasných stanovísk ministerstva, v opakovaných a neopodstatnených žiadostiach stavebného úradu na predloženie stanoviska ministerstvom k umiestneniu predmetnej stavby i napriek tomu, že Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií SR nebolo príslušným dotknutým orgánom, ktorého stanovisko by bolo pre vydanie územného rozhodnutia potrebné a účelové, a neopodstatnené prihladenie na nesúhlasné stanoviská vtedajšieho ministra p. C. M. t. j. nepríslušného subjektu. Súd prvej inštancie sa pri posudzovaní existencie žalobcom vytýkaného nesprávneho úradného postupu zo strany stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Ružinov stotožnil s tvrdením žalovaného uvedeným v písomných vyjadreniach žalovaného a skutočnosťami uvádzanými vo vyjadreniach intervenienta na strane žalovaného. V prejednávanej veci žalobca považoval za nesprávny úradný postup, postup Mestskej časti Bratislava - Ružinov ako príslušného stavebného úradu v súvislosti s rozhodovaním o návrhu právneho predchodcu žalobcu na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby pre stavbu „Prekladisko tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava“, ktorý bol podaný na Miestnom úrade Mestskej časti Bratislava - Ružinov dňa 20.01.2006. Žalobcom vytýkaný nesprávny úradný postup stavebného úradu (bezdôvodná ignorácia predložených súhlasných stanovísk príslušného dotknutého úradu a súhlasných stanovísk ministerstva, neopodstatnené opakované žiadosti na predloženie stanoviska ministerstva k umiestneniu predmetnej stavby a účelové a neopodstatnené prihladenie na nesúhlasné stanoviská nepríslušného subjektu) bol postupom stavebného úradu, ktorý priamo súvisel a ktorý sa zároveň aj prejavil v obsahu konkrétneho rozhodnutia, rozhodnutia stavebného úradu o zastavení územného konania zo dňa 05.10.2011 č. j. SÚ/CS 1637/2010/3/HAN-81. Z hľadiska zodpovednosti za škodu potom môže byť tento postup hodnotený len podľa § 5 zákona č. 514/2003, teda len z pohľadu vydaného nezákonného rozhodnutia. Vo vzťahu k vytýkanému nesprávnomu úradnému postupu stavebného orgánu spočívajúcom v jeho nečinnosti v období od opätovného začatia územného konania dňa 18.09.2006 do vydania rozhodnutia o zastavení územného konania dňa 05.10.2011, súd prvej inštancie uvádza, že stavebný úrad vydal dňa 05.05.2006 pod č. SÚ/2006/6365-4Mat Rozhodnutie o umiestnení stavby č. 215, ktoré bolo Krajským stavebným úradom v Bratislave ako príslušným odvolacím orgánom rozhodnutím č. j. A/2006/1524-HRC zo dňa 11.08.2006 na základe odvolania účastníka konania Slovenská plavba a prístavy a. s. zrušené, a vec bola stavebnému úradu ako prvostupňovému orgánu vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie v konaní. Krajský stavebný úrad mal za to, že stavebný úrad nepostupoval v zmysle príslušných zákonov a nariadil v novom konaní o umiestnení stavby dodržať zákonný postup a požadovať všetky podklady potrebné k vydaniu rozhodnutia, ktoré musí vyhodnotiť v zmysle stavebného zákona. Okrem iného vytýkal nedostatky spočívajúce v existencii dvoch nájomných zmlúv, vady súhlasu Štátnej plavebnej správy, absenciu vyjadrenia Krajského úradu životného prostredia a absenciu posúdenia dopravného napojenia. Stavebný úrad bol ako správny orgán viazaný právnym názorom nadriadeného orgánu, odvolacieho orgánu a teda bolo jeho povinnosťou odvolacím orgánom vytýkané nedostatky odstrániť. Pre vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby bolo tiež podstatné preukázanie oprávnenia užívania pozemkov, na ktorých mala byť stavba postavená, čo žalobca preukazoval stavebnému úradu Nájomnou zmluvou č. 8/2006. Na Okresnom súde Komárno sa však viedlo konanie sp. zn. 12C/209/2007, predmetom ktorého bolo určenie neplatnosti Nájomnej zmluvy č. 8/2006, teda riešila sa otázka, ktorá bola pre územné konanie rozhodná. Súd prvej inštancie sa tiež stotožnil s argumentáciou intervenienta, ktorý uviedol, že v priebehu územného konania nastala zmena koncepcie verejných prístavov pričom koncepcia verejných prístavov bola plne v kompetencii Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR a stavebný úrad nemohol vydať územné rozhodnutie v rozpore s rezortným orgánom a jeho vládnu koncepciou rozvoja. Dĺžka konania bola teda spôsobená neprehľadnou situáciou v

konceptii, zmeny vlastníkov pozemkov a správcov štátneho majetku. Žalobca k tejto obrane žalovaného uviedol, že postup stavebného úradu sa javí ako účelový s cieľom dosiahnuť resp. vykonštruovať taký procesný stav v územnom konaní, ktorý by umožňoval nevydať pozitívne rozhodnutie o umiestnení stavby. K jednotlivým dôvodom sa nevyjadril a teda procesnú obranu žalovaného v tejto súvislosti nevyvrátil. Súd prvej inštancie tiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca nepreukázal a ani to netvrdil, že v súvislosti s ním vytýkanými prietiahmi by sa na porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote teda, že by sa na nečinnosť stavebného úradu sťažoval resp. že by sa v priebehu územného konania domáhal odstránenia ním vytýkanej nečinnosti stavebného úradu, že na túto nečinnosť by relevantným spôsobom upozorňoval. Súd prvej inštancie z uvedených dôvodov, keď žalobca nepreukázal podanie riadneho opravného prostriedku proti vydanému nezákonnému rozhodnutiu a nepreukázal ním vytýkaný nesprávny úradný postup, dospel k záveru, že žalobca nepreukázal dôvodnosť nároku na náhradu škody v dôsledku vydaného nezákonného rozhodnutia a ním vytýkaného nesprávneho úradného postupu v územnom konaní o umiestnení stavby.

10. Druhou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu v dôsledku nezákonného rozhodnutia resp. neprávneho úradného postupu je preukázanie vzniku škody a jej výšky. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia škody, ujmy a skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a majetková ujma už vznikla. Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, ušlý zisk spočíva v tom, že nenastalo zväčšenie majetku poškodeného, ktorý by bolo možné, nebyť škodnej udalosti, dôvodne očakávať s ohľadom na predvídateľný sled vecí. Súd poukazuje na skutočnosť, že v prejednávanej veci žalobca nemohol byť v konaní o náhradu škody v dôsledku ním uvádzaného nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu úspešný tiež z dôvodu, že neuniesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniku uplatnenej majetkovej škody a ušlého zisku. Žalobca sa domáhal náhrady škody spolu vo výške 29.500.000,- Eur s príslušenstvom. Žalobcom uplatnená náhrada škody spočívala v skutočnej škode, ktorá žalobcovi vznikla v reálne a zároveň v zbytočne vynaložených nákladoch právneho predchodcu žalobcu spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE, a. s. na prípravu nerealizovaného Projektu, a v nedosiahnutí očakávaného zisku z prevádzky projektu. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca nepreukázal dôvodnosť takto uplatneného nároku na náhradu škody v príčinnej súvislosti s vytýkaným nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím. Žalobca mal v konaní dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti nároku na náhradu ním uplatnenej škody a jej výšky, čo znamená, že pre úspech v konaní na náhradu škody bol povinný preukázať, že ním uplatnená škoda mu vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu. Žalobca však dôkazné bremeno neuniesol, v konaní nepreukázal, že jeho právnenému predchodcovi škoda v uplatnenej výške vznikla, teda, že mu vznikla skutočná škoda, keď jeho majetok sa zmenšil o ním vyčíslenú sumu a že nedosiahol zisk, ktorý by pri pravidelnom behu vecí, dosiahol.

11. Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej ujmy. V súvislosti s uplatnenou náhradou vzniknutej škody v prejednávanej veci však nie je možné tvrdiť, že škoda vznikla v priamej príčinnej súvislosti s vydaným nezákonným rozhodnutím a nesprávnym postupom v súvislosti s návrhom právneho predchodcu žalobcu na vydanie územného rozhodnutia. Nesprávny postup nemohol s ohľadom na časovú následnosť a logickú súvislosť byť bezprostrednou príčinou toho, že žalobcovi vznikla ním uplatnená škoda. Zo samotného žalobcom vytýkaného nesprávneho úradného postupu a vydania nezákonného rozhodnutia nie je možné dovodzovať bez ďalšieho vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku. Súd prvej inštancie mal teda za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku ním tvrdenej majetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia, keď žalobcom uplatnená náhrada majetkovej ujmy v podobe, ktorej náhradu si uplatnil, nie je v priamej príčinnej súvislosti s vytýkaným nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím. Súd prvej inštancie sa tiež stotožnil s tvrdením žalovaného, že príčinná súvislosť medzi tvrdenou škodou a nezákonným rozhodnutím a vytýkaným nesprávnym úradným postupom absentuje s poukázaním i na tú skutočnosť, že v prejednanom prípade by muselo byť ešte vydané stavebné povolenie, aby mohla byť predmetná stavba realizovaná, čo znamená, že po rozhodnutí o umiestnení stavby musia byť ešte vydané ďalšie rozhodnutia na uskutočnenie stavby. Žalobca (navrhovateľ v konaní o umiestnení stavby) teda nemôže byť samotným rozhodnutím o umiestnení stavby, ktorým je stavba iba právne umiestňovaná na stavebnom pozemku, priamo dotknutý na svojich právach. Na viac územné konanie pokračuje po zrušení rozhodnutia o zastavení územného konania a teda nie je možné vyvodiť,

či v budúcnosti stavebný úrad rozhodnutie o umiestnení stavby vydá a teda nie je ani vylúčené, že podnikateľský zámer by v prípade trvajúceho záujmu právneho predchodcu žalobcu bude aj realizovaný.

12. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku teda podľa úspešnosti žalovaného v spore, keď žalovaný bol v konaní plne úspešný. Súd prvej inštancie žalovanému, ktorý mal v konaní úspech priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie intervenientovi na strane žalovaného nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko intervenient na strane žalovaného si výslovne náhradu trov konania neuplatnil z dôvodu, že mu žiadne trovy konania nevznikli.

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, poukázal na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zmenil, vyhovel podanej žalobe žalobcu v celom rozsahu a zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného nárok na náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania alebo, v prípade ako odvolací súd dospeje k záveru, že nemôže zmeniť napadnutý rozsudok, žiada, aby ho odvolací súd zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V podanom odvolaní žalobca namietal, že má za to, že v konaní dostatočne preukázal splnenie všetkých zákonom požadovaných podmienok pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči žalovanému. Žalobca si uplatňuje náhradu vzniknutej škody v predmetnej veci z titulu len jedného nezákonného rozhodnutia, ktorým je rozhodnutie MČ BA Ružinov č. j SÚ/CS 1637/2010/3HAN-81 zo dňa 05.10.2011 o zastavení územného konania. Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že rozhodnutie o zastavení územného konania bolo ako právoplatné pre nezákonnosť zrušené, avšak zároveň uviedol, že žalobcovi nemožno priznať ním uplatnený nárok na náhradu škody, a to z dôvodu, že právny predchodca žalobcu nepodal voči predmetnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok. Vo vzťahu k vytýkanému nesprávnemu úradnému postupu stavebného úradu spočívajúcemu v jeho nečinnosti v období od opätovného začatia územného konania dňa 18.09.2006 do vydania rozhodnutia o zastavení územného konania dňa 05.10.2011, sa žalobca nestotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie. Má za to, že žalobcom vytýkanú nečinnosť stavebného úradu v období rokov 2006-2011 a nevydanie rozhodnutia v zákonných lehotách je možné považovať za nesprávny úradný postup v súlade s § 9 zákona 514/2003 Z.z.. Žalobca má za to, že stavebný úrad nepostupoval zákonným spôsobom a bol bezdôvodne v konaní nečinný, čo žalovaný ani intervenient na strane žalovaného relevantným spôsobom nevysvetlili. Ďalej v odvolaní žalobca namietal, že sa nestotožňuje ani s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal reálnosť naplnenia podnikateľského plánu, v dôsledku nerealizácie ktorého si ušlý zisk uplatnil, keď pri jeho vyčíslení nevychádzal z reálnych (skutočných) podmienok, a preto žalobcom uplatnený ušlý zisk predstavuje len hypotetický zisk, ktorý v rámci konania o náhradu škody voči štátu nie je možné priznať. Žalobca poukazuje na to, že ušlý zisk je kategóriou, ktorá bude vždy čiastočne hypotetická, nakoľko ide o zisk, ktorý v dôsledku škodnej udalosti reálne nenastal/nevznikol, ale o ktorom je možné rozumne predpokladať, že nastať mal a mohol. Žalobca má za to, že v konaní dostatočne preukázal, že právny predchodca žalobcu mal zistené všetky predpoklady pre tzv. pravidelný beh vecí, avšak vzhľadom na skutočnosť, že realizácia predmetného projektu „zlyhala“ už v počiatkovej fáze bez zavinenia právneho predchodcu žalobcu, nebolo objektívne ani možné v tejto fáze predložiť akékoľvek zmluvy preukazujúce reálne napĺňanie podnikateľského plánu spoločnosti. Ďalej podľa názoru žalobcu sa nemožno stotožniť s právnym názorom súdu prvej inštancie, že náklady na vypracovanie prípravnej a projektovej dokumentácie k projektu nemohli byť považované za škodu. Právny predchodca žalobcu preukázateľne dlhodobo od r. 2003 účelne vynakladal náklady na prípravu projektu v dobrej viere, že tieto investície nevyjdú nazmar, keďže mal prenajaté pozemky vo vlastníctve štátu so súhlasom štátu a na štátom vopred schválený účel. Podľa názoru žalobcu nesprávny úradný postup intervenienta na strane žalovaného ako stavebného úradu v r. 2006 bol podstatnou príčinou pre neskoršie vydanie konečného nezákonného rozhodnutia o zastavení územného konania v roku 2011. Ak by intervenient ako príslušný stavebný úrad postupoval v územnom konaní v súlade so zákonom a vydal by príslušné územné rozhodnutie o umiestnení stavby riadne a včas, tak ako to právny predchodca žalobcu legitímne očakával, nedošlo by k vzniku uplatňovanej škody. Nezákonným rozhodnutím o zastavení územného konania bolo právnemu predchodcovi žalobcu s konečnou platnosťou zabránené dosiahnuť očakávaný zisk z plánovaného projektu, a týmto rozhodnutím sa zároveň všetky náklady dovtedy vynaložené zo strany právneho predchodcu žalobcu na projekt definitívne zmarili, ergo v dôsledku nezákonného rozhodnutia sa stali škodou na jeho strane. Z uvedeného teda vyplýva vecná súvislosť medzi žalobcom vytýkaným nesprávnym úradným postupom, vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody. Žalobca sa nestotožňuje ani s tvrdením súdu, že žalobca resp. jeho právny predchodca nemohol byť

poškodený samotným rozhodnutím o umiestnení stavby, nakoľko v prejednávanej veci by muselo ešte byť vydané stavebné povolenie, aby mohla byť stavba realizovaná. Ako už žalobca uviedol, práve vinou stavebného úradu vydaním nezákonného rozhodnutia nebolo žalobcovi umožnené dostať sa do ďalšej fázy realizácie projektu, t. j. okrem iného získať stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie, ktoré sú podmienené práve vydaním kladného územného rozhodnutia.

14. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu názoru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť, nakoľko žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie zákonom požadovaných podmienok pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody. Žalobca v odvolaní poukazuje na to, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že rozhodnutie o zastavení územného konania bolo ako právoplatné pre nezákonnosť zrušené, pričom žalobca poukazuje na záver súdu prvej inštancie o tom, že nemohol priznať žalobcom uplatnený nárok z dôvodu absencie podania riadneho opravného prostriedku. V odvolaní žalobca vôbec nenamieta a nevyčíta súdu nesprávne právne posúdenie v otázke absencie podania riadneho opravného prostriedku a neargumentuje tak, ako v písomných podaniach o tom, že sťažnosť podaná žalobcom by sa mala posudzovať ako riadny opravný prostriedok. Súd správne uviedol, že v danom prípade nebol prítomný dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý by mohol ospravedlniť nečinnosť žalobcu, pokiaľ ide o ochranu jeho práv a právom chránených záujmov. Je preto zrejmé, že žalobca nepreukázal splnenie všetkých podmienok vyžadovaných zákonom č. 514/2003 Z. z., pokiaľ ide o náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia o zastavení územného konania. V ďalšej časti odvolania žalobca poukazuje na nesprávny úradný postup stavebného úradu, spočívajúci v jeho nečinnosti, s tvrdením, že stavebný úrad mal už v mesiaci október 2006 k dispozícii všetky potrebné doklady pre vydanie kolaudačného rozhodnutia. S uvedeným tvrdením nie je možné súhlasiť. Ako vyplýva z predložených listín, Krajský stavebný úrad v Bratislave rozhodnutím zo dňa 11.08.2006 vytkol intervenientovi radu nedostatkov, ktoré mali za následok zrušenie rozhodnutia o umiestnení stavby. Stavebný úrad teda v intenciách zrušujúceho rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave bol povinný tieto nedostatky v ďalšom konaní odstrániť. Žalovaný má za to, že súd správne uviedol, že žalobca nepreukázal ním vytýkaný nesprávny úradný postup a tým ani dôvodnosť nároku na náhradu škody titulom vytýkaného nesprávneho úradného postupu v územnom konaní o umiestnení stavby. Pokiaľ ide o otázku ušlého zisku, žalovaný má za to, že názor súdu prvej inštancie vyslovený v predmetnej otázke je v súlade s právnou úpravou inštitútu náhrady škody, ako aj judikatúrou Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 5 Cdo 195/2015). Preto je možné skonštatovať, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom ušlého zisku a preto súd prvej inštancie správne uviedol, že žalobcom uplatnený ušlý zisk predstavuje len hypotetický zisk, ktorý v rámci konania o náhradu škody voči štátu nie je možné priznať. Žalobca sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o skutočnú škodu, a to najmä v rozsahu nákladov vynaložených v čase od začatia územného konania až do roku 2008. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie otázku skutočnej škody správne právne posúdil. Skutočná škoda, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená v príčinnej súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím, nemôže predstavovať súhrn faktúr, ktoré žalobcovi vystavili jeho dodávatelia za určité časové obdobie. Navyše, pokiaľ ide o skutočnú škodu, z predložených faktúr ani nie je zrejmé, za čo žalobca platil. V otázke príčinnej súvislosti sa žalobca nestotožňuje s právnym názorom súdu, podľa ktorého žalobca nemohol byť poškodený na svojich právach samotným rozhodnutím o umiestnení stavby, nakoľko by muselo ešte byť vydané stavebné povolenie, aby mohla byť stavba realizovaná. Následne žalobca uvádza, že práve vinou stavebného úradu vydaním nezákonného rozhodnutia nebolo žalobcovi umožnené dostať sa do ďalšej fázy realizácie projektu. Územné konanie, stavebné povolenie ako aj kolaudačné konanie sú charakteristické tým, že ani v jednom prípade žiadateľ o vydanie príslušného povolenia nemá zákonom priznaný právny nárok na vydanie toho ktorého povolenia. Ak by aj žalobca disponoval právoplatným rozhodnutím o umiestnení stavby, toto by ho neoprávňovalo realizovať projekt prekladiska. Žalobca by potreboval disponovať právoplatným stavebným povolením a následne kolaudačným rozhodnutím. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má žalovaný za to, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno, preto navrhuje odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

15. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril právny zástupca žalobcu, ktorý uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že tvrdenia, ako aj právna argumentácia žalovaného s poukazom na judikatúru súdov SR, obsiahnutá vo vyjadrení žalovaného, plne zodpovedá doterajšej argumentácii žalovaného v konaní, ku ktorej sa viacnásobne a podrobne nesúhlasne žalobca vyjadroval, má za to, že žalobca v konaní dostatočne preukázal splnenie všetkých zákonom požadovaných podmienok pre úspešné uplatnenie

nároku na náhradu škody voči žalovanému. Na základe uvedených skutočností týmto žalobca zotrúva v celom rozsahu na podanom odvolaní.

16. Intervenient na strane žalovaného sa taktiež vyjadril k odvolaniu žalobcu a vyjadreniu žalovaného. Uviedol, že napadnutý rozsudok je podľa jeho názoru vecne správny, zákonný a opodstatnený vo všetkých jeho výrokoch, pričom k obsahu odvolania žalobcu uvádza, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu. Intervenient považuje argumenty žalobcu za nedôvodné a ničím nepodložené. Žalobca v konaní nepreukázal kumulatívne splnenie zákonom požadovaných podmienok pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia o zastavení konania podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Žalobca v konaní tiež nepreukázal splnenie podmienky a to podania riadneho opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu. Čo do nesprávneho úradného postupu v územnom konaní o umiestnení stavby ktorým argumentuje žalobca, intervenient súhlasí s názorom súdu, že tento žalobca v konaní nepreukázal. Intervenient súhlasí s vyjadrením žalovaného najmä čo do správneho právneho posúdenia vecí súdom a správnych skutkových zistení na základe vykonaných dôkazov. Zastáva názor, že rozsudok netrpí žiadnou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Intervenient má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení. Odvolanie žalobcu nepovažuje intervenient za odôvodnené. Žalobca neuviedol žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by bol rozsudok nesprávny, nezákonný a neopodstatnený. Na základe vyššie uvedeného preto žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

17. Odvolací súd preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania § 379, § 380 ods. 1 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, resp. ich právni zástupcovia, upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení a zo skutočností, ktoré vyšli najavo najneskôr do konca lehoty na podanie odvolania. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, dôvodnosť odvolania, boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré nepochybne existovali v čase vyhlásenia rozsudku, v čase podania odvolania.

18. Žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že si uplatňuje náhradu vzniknutej škody v predmetnej veci z titulu len jedného nezákonného rozhodnutia, ktorým je rozhodnutie MČ BA Ružinov č. j. SÚ/CS 1637/2010/3HAN-81 zo dňa 05.10.2011 o zastavení územného konania. Preto sa aj odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozsudku obmedzil na preskúmanie predmetného rozhodnutia a naň nadväzujúci zákonný postup.

19. Odvolací súd sa prikláňa k názoru súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval, že rozhodnutie o zastavení územného konania bolo ako právoplatné pre nezákonnosť zrušené, avšak napriek tomu s poukazom na ustanovenie § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. nemožno priznať žalobcovi ním uplatnený nárok na náhradu škody, a to z dôvodu, že právny predchodca žalobcu nepodal voči predmetnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok. V súdnom konaní bolo preukázané, že rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. j. SÚ/CS 1637/2010/3HAN-81 z 05.10.2011, ktorým mestská časť ako stavebný úrad rozhodla podľa § 35 ods. 2 Stavebného zákona o zastavení územného konania o umiestnení stavby „Prekladisko tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava“ z dôvodu, že navrhovateľ Dunaj Petrol Trade a. s. v stanovenej lehote nedoplnil podanie o predloženie súhlasného stanoviska MDPT SR ako neopomenuteľný podklad pre vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.11.2011, bolo po nadobudnutí jeho právoplatnosti zrušené rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Ružinov ako príslušným stavebným úradom č. j. SÚ/CS 11453/2014/2/Hš' zo dňa 03.02.2014, a to podľa § 69 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a podľa § 27 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, keď stavebný úrad vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Bratislava II č. Pd18/14/1102-2 zo dňa 27.01.2014. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.03.2014. V zrušujúcom rozhodnutí stavebný úrad skonštatoval, že doručovanie rozhodnutí (rozhodnutie o prerušení územného konania a rozhodnutie o zastavení územného konania) nebolo v súlade so správnym poriadkom a príslušným dotknutým orgánom vo veci v zmysle ustanovenia § 126 ods. 1 Stavebného poriadku bola v čase, keď stavebný úrad vydal rozhodnutie o zastavení územného konania podľa § 39 písmeno f) zákona č. 338/2000 Z.z. v znení od 01.07.2011 Štátna plavebná správa a nie Ministerstvo dopravy, pôšt a

telekomunikácii SR. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rozhodnutie č. j. SÚ/CS 1637/2010/3HAN-81 z 05.10.2011, v dôsledku ktorého sa žalobca domáhal náhrady škody, možno kvalifikovať ako nezákonné, nakoľko bolo ako právoplatné pre nezákonnosť zrušené. Táto skutočnosť, teda posúdenie napadnutého rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Ružinov (stavebného úradu) ako nezákonného, však nič nemení na tom, že ani z tohto dôvodu nemožno priznať žalobcovi ním uplatnený nárok na náhradu škody a to s poukazom na citované ustanovenie § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. Právny predchodca žalobcu podmienku podania riadneho opravného prostriedku voči ním napádanému nezákonnému rozhodnutiu nespĺnil. Z listinných dôkazov je zrejmé, že právny predchodca žalobcu odvolanie voči predmetnému rozhodnutiu stavebného úradu o zastavení územného konania č. j. SÚ/CS 1637/2010/3HAN-81 z 05.10.2011 v zákonom stanovenej lehote a v zmysle daného poučenia nepodal. Rozhodnutie o zastavení územného konania bolo právnomu predchodcovi DUNAJ PETROL TRADE, a. s. doručené dňa 19.10.2011. Lehota na podanie odvolania (15 dní) uplynula dňa 03.11.2011. Podanie právneho predchodcu žalobcu spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE, a. s. zo dňa 12.02.2013, označené ako Sťažnosť a výzvu na odstránenie nezákonného postupu - „Doručenie rozhodnutí“ zo dňa 25.01.2013 nemožno považovať za odvolanie podané proti predmetnému rozhodnutiu riadne a včas. Obvodný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, oddelenie štátnej stavebnej správy, podaním číslo A/2013/1417/V/KIZ zo dňa 17.06.2013 tiež konštatoval, potom ako mu uvedené podanie ako odvolanie účastníka bolo predložené, že podanie nie je možné posúdiť ako odvolanie účastníka územného konania podané v zákonom stanovenej 15. dňovej lehote, nakoľko rozhodnutie stavebného úradu o zastavení územného konania zo dňa 05.10.2011 č. j. SÚ/CS 1637/2010/3/HAN-81 bolo navrhovateľovi doručené dňa 19.10.2011. Odvolacia lehota márne uplynula, keď spoločnosť DUNAJ PETROL TRADE, a. s. napriek riadnemu poučeniu odvolanie v zákonom stanovenej lehote nepodala. Vo veci nie je možné ani uplatniť možnosť nesplnenia tejto podmienky z dôvodov hodných osobitného zreteľa, keď žalobca ani netvrdil, že v jeho prípade by dôvody hodné osobitného zreteľa existovali, a v konaní ani takýto dôvod nevyplýval. Právnomu predchodcovi žalobcu bolo predmetné rozhodnutie riadne doručené, rozhodnutie obsahovalo poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie, t. j. právny predchodca žalobcu bol o možnosti podať odvolanie riadne poučený. S týmto názorom sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje.

20. Zmyslom a účelom zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je ustanoviť v súlade s čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky podmienky, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom, a to spôsobom, ktorý umožňuje odškodniť všetky prípady, v ktorých bola poškodenému spôsobená škoda takým rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré bolo neskôr posúdené ako nezákonné. Za predpoklady pre priznanie takejto náhrady škody ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. sa považuje okrem iného vydanie nezákonného rozhodnutia a tiež jeho zrušenie pre nezákonnosť príslušným orgánom. Tieto podmienky sú splnené iba vtedy, ak je vydané rozhodnutie následne zrušené na to príslušným orgánom práve z dôvodu nezákonnosti. Z takéhoto zrušujúceho rozhodnutia potom musí byť dôvod zrušenia skoršieho rozhodnutia (jeho nezákonnosť) zrejmý. Z dôvodovej správy k zákonu č. 514/2003 Z. z., presnejšie k jeho § 6 vyplýva, že návrh zákona stanovil vo všeobecnosti tri základné podmienky, pri splnení ktorých možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej protiprávnym, resp. nezákonným rozhodnutím, a to protiprávnosť rozhodnutia, právoplatnosť rozhodnutia a vyčerpanie opravných prostriedkov. V zmysle súdnej praxe zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu môže byť daná len vo vzťahu k takému rozhodnutiu orgánu štátu, ktoré bolo zrušené alebo zmenené až po nadobudnutí právoplatnosti, z čoho vyplýva, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu môže teda založiť len také rozhodnutie orgánu štátu, ktoré nadobudlo právoplatnosť, pričom základom zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu je len tá časť rozhodnutia, ktorá nadobudla právoplatnosť.

21. Odvolací súd sa tak stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že odvolateľ nepreukázal také objektívne okolnosti, ktoré by boli dôvodom zakladajúcim aplikáciu výnimky druhej vety ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. Zákonodarca v tomto ustanovení podmienil priznanie náhrady škody poškodenému voči štátu výslovné splnením povinnosti zo strany poškodeného spočívajúcej vo využití riadnych opravných prostriedkov proti nezákonnému rozhodnutiu. Ide o určitý druh prevenčnej povinnosti

kladenej zákonom č. 514/2003 Z.z. na poškodeného, vychádzajúci zo zásady „právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým, bedlivým“ - „nech si každý chráni svoje práva“ („vigilantibus iura scripta sunt“) ovládajúcej súkromné právo. Jej zmyslom je, aby poškodený vlastným aktívnym konaním zabránil vzniku škody alebo aspoň zredukoval jej rozsah tým, že nezákonné rozhodnutie bude na podklade jeho opravného prostriedku podrobené prieskumu zákonnosti a prípadne zrušené príslušným orgánom v čo najskoršom možnom štádiu konania. V tomto smere pritom nie je rozhodujúce, či takýto opravný prostriedok aj bude úspešný, dôležité je len to, že poškodený využil možnosti dané mu procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie svojich práv. Keďže zákon v tomto smere nepripúšťa žiadne výnimky, splnenie tejto povinnosti poškodený nemôže prenášať na prokurátora. Postavenie prokurátora a jemu zverená zodpovednosť za dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy pri výkone verejnej správy, vrátane možnosti podania protestu prokurátora, nemá bez ďalšieho žiaden význam ani vplyv na splnenie podmienky priznania náhrady škody voči štátu vyplývajúcej z ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. Opačný výklad by v podstate znamenal, že táto povinnosť sa neuplatní, pokiaľ v konaní vystupuje dozorujúci orgán štátu s kompetenciou zrušiť nezákonné rozhodnutie, čo však nezodpovedá zákonnému zneniu. Rovnako by to tiež znamenalo absolútnu pasivitu poškodeného, ktorý napriek tomu, že mal zákonnú možnosť ovplyvniť rozsah škody, túto nevyužil, a preniesol ju na iný subjekt s odlišnými úlohami a záujmami v konaní. Súčasne by to viedlo k obchádzaniu základného procesného inštitútu, ktorým riadne opravné prostriedky sú, a ktoré sú zákonom priamo určené k náprave nezákonností, ktorých sa poškodený podľa zákona č. 514/2003 Z.z. dovoľáva, a z ktorých svoj nárok na náhradu škody odvodzuje.

22. Na základe vyššie uvedeného sa preto odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v predmetnej veci aj keď bola preukázaná existencia nezákonného rozhodnutia v zmysle § 5 zákona č. 514/2003 Z. z., neboli naplnené zákonné predpoklady v zmysle § 6 predmetného zákona, a preto žalobcoví nevzniklo právo na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z..

23. Ďalej žalobca v odvolaní namietal nesprávny úradný postup stavebného úradu spočívajúci v jeho nečinnosti v období od opätovného začatia územného konania dňa 18.09.2006 do vydania rozhodnutia o zastavení územného konania dňa 05.10.2011. V prejednávanej veci žalobca považoval za nesprávny úradný postup, postup Mestskej časti Bratislava - Ružinov ako príslušného stavebného úradu, v súvislosti s rozhodovaním o návrhu právneho predchodcu žalobcu na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby pre stavbu „Prekladisko tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava“, ktorý bol podaný na Miestnom úrade Mestskej časti Bratislava - Ružinov dňa 20.01.2006. Žalobcom vytykaný nesprávny úradný postup stavebného úradu (bezodôvodná ignorácia predložených súhlasných stanovísk príslušného dotknutého úradu a súhlasných stanovísk ministerstva, neopodstatnené opakované žiadosti na predloženie stanoviska ministerstva k umiestneniu predmetnej stavby a účelové a neopodstatnené prihladenie na nesúhlasné stanoviská nepríslušného subjektu) bol postupom stavebného úradu, ktorý priamo súvisel a ktorý sa zároveň aj prejavil v obsahu konkrétneho rozhodnutia, rozhodnutia stavebného úradu o zastavení územného konania zo dňa 05.10.2011 č. j. SÚ/CS 1637/2010/3/HAN-81. Z hľadiska zodpovednosti za škodu potom môže byť tento postup hodnotený tak ako správne uviedol súd prvej inštancie len podľa § 5 zákona č. 514/2003 teda len z pohľadu vydaného nezákonného rozhodnutia. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 115/2010 zo dňa 31. mája 2011 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 2/2017 zo dňa 30. novembra 2017. Odvolací súd preto v celom rozsahu súhlasí s odôvodnením súdu prvej inštancie v predmetnom prípade a preto naň poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Vzhľadom k tomu, že v predmetnom prípade nedošlo k naplneniu zákonných predpokladov na priznanie náhrady škody žalobcoví v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., nebolo ďalej úlohou odvolacieho súdu zaoberať sa ďalšími námietkami žalobcu, avšak nad rámec odvolací súd v súvislosti s týmito námietkami uvádza nižšie uvedený názor.

25. Žalobca ďalej v odvolaní namietal, že sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal reálnosť podnikateľského plánu v dôsledku ktorého si uplatnil nárok na ušlý zisk, argumentoval tým, že ušlý zisk je kategóriou, ktorá bude vždy čiastočne hypotetická.

26. Ušlý zisk sa v súlade s konštantnou judikatúrou súdov definuje ako ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku

poškodeného (úbytkom aktív, ako je tomu u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu. Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). Len všeobecné tvrdenie o strate podnikateľskej príležitosti alebo zmarení podnikateľského zámeru bez ďalšieho, nikdy nemôže byť základom pre vznik nároku na náhradu ušlého zisku, a to ani v prípade, ak by boli dôsledkom protiprávnej udalosti. Je tomu tak preto, že zákon č. 514/2003 Z.z. nezakladá vznik nároku na náhradu škody paušálne a automaticky v každom jednotlivom prípade porušenia povinnosti zo strany orgánov štátu, ale len celkom výnimočne za predpokladu súčasného naplnenia aj ďalších predpokladov vzniku a existencie zodpovednostného vzťahu, ktorými sú existencia škody (ušlého zisku) a príčinnej súvislosti medzi škodou a protiprávnym konaním alebo opomenutím orgánov štátu. Dôkazné bremeno ohľadom naplnenia týchto podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu pritom zaťažuje poškodeného. Aj existencia ušlého zisku musí byť vždy bezpečne preukázaná. V prípade ušlého zisku nie je možné preukázať jeho reálnu existenciu, ale musia byť dokazované také konkrétne skutkové okolnosti (tvrdené poškodeným), ktoré pri logickej úvahe povedú súd k záveru, že ušlý zisk by skutočne vznikol nebyť protiprávnej udalosti, t. j. dokazuje sa pravdepodobnosť dosiahnutia ušlého zisku u poškodeného v danom čase a podľa miery dokázanej pravdepodobnosti, je potom možné urobiť záver o tom, či by za daných okolností bol žalovaný ušlý zisk aj reálnym. Ušlý zisk je teda stratou konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku, avšak len za predpokladu, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti toho ktorého konkrétneho prípadu vysoko pravdepodobná až blížiac sa k istote (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 195/2015).

27. Správne v predmetnom prípade skonštatoval súd prvej inštancie, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu hypotetickej škody, teda škody, ktorá poškodenému nevznikla. Ušlý zisk nemôže predstavovať len zmarenie zamýšľaného zámeru či prísľubu možného zisku ak nie je majetkový prínos podložený už existujúcimi či reálne dosiahnuteľnými okolnosťami, z ktorých možno usudzovať, že nebyť škodnej udalosti k zamýšľanému zisku by skutočne aj došlo. V prejednávanej veci došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, ale z vykonaného dokazovania nie je možné stanoviť, že by jednoznačne i v prípade, že by k vydaniu nezákonného rozhodnutia stavebného úradu o zastavení územného konania o umiestnení stavby nedošlo, došlo v zmysle plánovanej realizácie Projektu i k skutočnej realizácii tohto Projektu, teda, že by v konečnom dôsledku na poklade investičného zámeru spoločnosti DUNAJ PETROL TRADE, a. s. k výstavbe prekladiska tekutých substrátov - verejný prístav Bratislava a jeho následného prevádzkovania reálne aj došlo.

28. Odvolací súd sa aj v otázke preukázania nároku žalobcu na náhradu skutočnej škody a ušlého zisku stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal dôvodnosť takto uplatneného nároku na náhradu škody v príčinnej súvislosti s vytýkaným nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím. Žalobca ako už súd uviedol, mal v konaní dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti nároku na náhradu ním uplatnenej škody a jej výšky, čo znamená, že pre úspech v konaní na náhradu škody bol povinný preukázať, že ním uplatnená škoda mu vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu. Žalobca však dôkazné bremeno neunesol, v konaní nepreukázal, že jeho právnenému predchodcovi škoda v uplatnenej výške vznikla, teda, že mu vznikla skutočná škoda, keď jeho majetok sa zmenšil o ním vyčíslenú sumu a že nedosiahol zisk, ktorý by pri pravidelnom behu vecí, dosiahol.

29. Odvolací súd k žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke, a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok

hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení druhého dielu Civilného sporového poriadku alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

30. Čo sa týka nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), tento odvolací dôvod je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený, pretože v posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, pričom právne závery súdu prvej inštancie sú aj v zhode s judikatúrou najvyšších súdnych autorít, rozhodol vo veci vecne správne.

31. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania je úlohou a doménou súdu. Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto postupom 1. sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a 2. neodôvodnene sa vzdáva od želanej a možnej miery zistenia skutkového stavu. Podľa názoru odvolacieho súdu, ani tento odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP) nebol v prejednanom prípade naplnený, nakoľko súd prvej inštancie nezamietol vykonanie dôkazov, ktoré by boli spôsobilé priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

32. Na základe vyššie uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a tieto vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP, a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil, a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil správne právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil.

33. Pretože odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdil. Nakoľko ani v odvolaní žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by iným spôsobom boli spôsobilé vyhodnotiť stav zistený súdom prvej inštancie, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, a podľa § 387 ods. 2 CSP sa stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie.

34. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný ako aj intervenient na strane žalovaného boli v odvolacom konaní úspešní, a preto im vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).